

VOOR JOU GELEZEN

Migrantenpolitiek kan niet worden losgezien van die andere grote uitdaging die de actualiteit beheerst: de klimaatproblematiek. In beide gevallen spelen politici hier een belangrijke rol, zo niet de hoofdrol.

De taal waarin zij zich bedienen om over deze kwesties te communiceren en het beleid dat zij voeren om de problemen aan te pakken zijn besmet met het gevaarlijke populismevirus dat mondiaal opgang maakt. Het succes van populisme heeft volgens Jan T'Sas (DS 01 08 18 pg. 35) alles te maken met hun gemakzuchtig discours. Ze bedrijven een buiktaal, ze hakken op de tegenstaander in, terwijl een democratie, die naam waardig, naar rationele oplossingen zoekt.

Voor hun eigen populistisch beleid geven ze zichzelf dan de hoogste onderscheiding en wee u wanneer je hun realisaties kritisch durft te benaderen.

Je kritiek wordt dan weggezet als "n' importe quoi", je ontvangt een etiket van 'wereldvreemde' en je krijgt een label opgespeld met een wel heel bizarre scheldnaam 'politieke correctheid'. In het slechtste geval worden de rollen omgekeerd en wordt jij de dader van het aangeklaagde onrecht. Denk maar aan het redden van bootvluchtelingen.

Luc Huysse is vernietigend in zijn oordeel (DS 02 08 18 pg. 35): "Nooit, in al die jaren, heb ik een regering gezien die de afstand van de werkelijkheid van haar eigen prestaties (enerzijds) en de zelfverheerlijking (hiervan anderzijds) zo groot heeft gemaakt."

Editorialist Ruben Mooijman looft dan weer Canada naar aanleiding van zijn moedige en principiële opstelling in de zaak Samar Badawi (DS 08 08 18 pg. 2). De nieuwe machthebber in Saudi Arabië schafte voor het oog van de wereld het verbod op autorijden door vrouwen af, inclusief een fotoshoot in Vogue een Saudische prinses achter het stuur van een elegante cabriolet, maar blijkt achter deze façade nog steeds een meedogenloos beleid te voeren ten aanzien van activistes, zoals de internationaal gelauwerde vrouwenactiviste Samar Badawi, die enkele weken geleden werd opgesloten wegens activiteiten die het regime onwelgevallig zijn. Men heeft weet van minstens vijf andere activistes die eveneens achter de tralies zitten. "Trudeau en Freeland (resp. president en minister Buitenlandse Zaken van Canada) lijken te behoren tot het zeldzame ras van politici voor wie principes zwaarder wegen dan politieke berekening. Het is het soort politici dat de wereld broodnodig heeft."

Het lijkt wel een karikatuur te besluiten dat het huidige beleid vergiftigd wordt door populistten die mensen, groepen, rassen, godsdiensten tegen elkaar opzetten om electoraal gewin op korte termijn en vervolgens zichzelf lauweren met de grootste onderscheiding. Helaas is het populisme al te vaak de maatstaf van het beleid, in het ene land al meer dan in het andere.

In het licht van wat de aangehaalde columnisten beweren, begrijpen we ook beter de gebeurtenissen die de voorbije twee weken op ons afkwamen. Ik pik er drie uit maar het is duidelijk dat ook gebeurtenissen die zich buiten het migrantenvraagstuk situeren in dit lijstje kunnen thuishoren.

1. De oprichting van 5 woonunits (bemerkt het flatterende taalgebruik) in het gesloten detentiecentrum van Steenokkerzeel, waarin gezinnen met kinderen kunnen ondergebracht worden in afwachting van hun repatriëring.

In 2006, 2010 en 2011 slikte België tot 3 keer toe Europese veroordeling voor het onrechtmatig opsluiten van minderjarigen. België speelde een voorbeeldrol in Europa met alternatieven als de terugkeerwoningen waar gezinnen begeleid werden en kinderen naar school konden. Met deze nieuwe (populistische) aanpak wil het die veroordelingen omzeilen terwijl alle wetenschappers ter zake het erover eens zijn dat vrijheidsberoving een nefaste invloed heeft op kinderen wie geen enkele schuld treft.

De Orde van Vlaamse Balies die alle advocaten van Vlaanderen groepeerd heeft, bij monde van Luc Lamon, deze maatregel streng veroordeeld (DS 02 08 18 pg. 6). Intussen sloten ook al de Duitstalige en Franstalige balies aan bij het protest.

2. Sinds de opvang in Valencia van het schip de Aquarius, met 630 bootvluchtelingen aan boord, woedt in Spanje een hevige discussie tussen de nieuwe regering van de progressieve PSOE o.l.v. premier Sanchez en de conservatieve Partido Popular van oud-premier Rajoy - die na het zoveelste corruptieschandaal werd wandelen gestuurd- over het te volgen migratiebeleid in de toekomst. Voordien werd het schip door de nieuwe populistische regering in Italië de toegang tot een Italiaanse haven ontzegd (DS 02 08 18 pg. 14). Bij het publiceren van dit stuk dobbert de Aquarius opnieuw voor Europese havens die hun deuren gesloten houden, ook Spanje deze keer.

3. We sluiten deze opsomming met het ontstellende bericht dat de pastoor van Zeebrugge met de dood werd bedreigd n.a.v. zijn voedselhulp aan (oorspronkelijk) kansarmen, maar (thans) ook aan transmigranten. (Elders in deze nieuwbrief geeft Frans Dumortier nog duiding bij dit incident). (DS 03.08.18 pg 7).

EEN PLUK UIT DE ACTUA

Een dagblad verslaat per definitie actuele gebeurtenissen.
In columns geven dan opinieschrijvers
uiteenlopende commentaren.
De combinatie van beide over een beperkte tijd, bvb twee
weken leek me een boeiende oefening; de concrete
gebeurtenissen worden op die manier
in een bredere context geplaatst.
Onderstaand overzicht werd geplukt uit De Standaard van
28 juli tem 8 augustus, dus uit 11 dag-edities.